

## Høringsinnspill – framtidig skolestruktur i Namsos kommune

Jeg ønsker med dette å gi et høringsinnspill *til konseptutredningen for framtidig skolestruktur i Namsos kommune*.

Jeg gikk selv på Namsos barneskole og har erfaring fra oppvekst i sentrum. I dag bor jeg i distriktet, og dersom vi får barn vil de etter dagens struktur sogne til Sørenget skole. Nettopp fordi jeg har erfaring fra begge perspektivene, mener jeg det er viktig å nyansere debatten rundt skolestrukturen.

Jeg har forståelse for at kommunen står i en krevende økonomisk situasjon og at det er nødvendig å vurdere endringer. Samtidig opplever jeg at tiltak som innebærer nedleggelse av barneskoler i distriktene er langt mer sårbare enn sammenlåing eller endringer av sentrumsskolene og skolekretsgrensene.

I sentrumsområdet er de reelle avstandene små sammenlignet med i distriktene. Jeg mener derfor det er naturlig at kommunen vurderer behovet for å opprettholde tre barneskoler så tett på hverandre. Jeg mener heller ikke at barn tar skade av å måtte gå noe lengre til skolen innenfor rimelige rammer. Fysisk aktivitet i hverdagen er direkte helsefremmende, og debatten bør ikke preges av at enhver endring i skolevei automatisk fremstilles som negativ.

Samtidig er det viktig å skille mellom ulike aldersgrupper og ulike typer belastning. En ungdomsskoleelev har helt andre forutsetninger for å håndtere bussreise og lengre skolevei enn en 5–6-åring. Dersom kommunen mener det er nødvendig å gjennomføre strukturelle tiltak, mener jeg derfor det framstår mer forsvarlig å samle ungdomstrinn enn å bygge ned nære tilbud for de yngste barna i distriktene.

Jeg opplever at høringsnotatet i stor grad vurderer skole som et enkeltstående tilbud, mens konsekvensene for lokalsamfunn og oppvekstmiljø i distriktene i mindre grad blir belyst. En distriktsskole er mer enn bare et skolebygg. Den er en viktig del av bygda, av tilhørigheten og av grunnlaget for at barnefamilier ønsker å bosette seg der.

Når en barneskole i distriktet legges ned, påvirker det ikke bare dagens elever, men også framtidig bolyst, rekruttering og lokale tilbud. Jeg mener derfor kommunen må stille seg spørsmålet om det nødvendigvis er til barnets beste at familier gradvis presses mot sentrum for å få hverdagen til å gå opp.

Jeg savner også en bredere vurdering av folkehelseperspektivet og de langsiktige konsekvensene for barn og unge i kommunen. Tall fra Ungdata og annen forskning viser at psykisk helse blant barn og unge generelt er under press, samtidig som det finnes funn som viser mindre utbredelse av psykiske helseplager og lavere grad av skolestress i distriktene. Dette mener jeg bør tillegges større vekt i vurderingen av barnets beste.

Distriktsnære skoler gir ofte barn:

- mer nærhet til natur og fysisk aktivitet i hverdagen som legger grunnlaget for gode helsefremmende vaner.
- tettere relasjoner mellom hjem, skole og nærmiljø.
- kortere og mer håndterbare dager for de yngste barna.

Dette er forhold som også har betydning for psykisk og fysisk helse over tid.

Jeg støtter derfor at kommunen vurderer endringer i skolekretsgrenser og sentrumsstruktur for å sikre mer bærekraftige løsninger totalt sett. Samtidig mener jeg det er viktig å se særskilt på de ytre delene av kommunen for å sikre tilstrekkelig elevgrunnlag ved skoler som Sørenget.

Til slutt vil jeg også stille spørsmål ved hvilke konsekvenser dette kan få for Sørenget barnehage og de yngste barna i området. Har kommunen vurdert hvordan en eventuell nedbygging av tilbudet vil påvirke barnehagetilbudet og bosetting i distriktet? Er det nødvendigvis til barnets beste at også ettåringer skal starte oppvekstløpet sitt med lengre reisevei inn mot sentrum?

Jeg mener det er viktig at kommunen skiller tydelig mellom strukturelle tiltak i sentrum og tiltak som rammer distriktene. Konsekvensene er ikke de samme, og vurderingene av barnets beste bør derfor heller ikke være de samme.

Med vennlig hilsen

Viktoría B. Wågan